II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1195/2014,

annettu 29 päivänä lokakuuta 2014,

väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta Turkista peräisin olevan tietyn kirjolohen tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ([1]) ja erityisesti sen 12 artiklan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Vireillepano**

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', ilmoitti 15 päivänä helmikuuta 2014 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta Turkista, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan tietyn kirjolohen tuonnissa unioniin asetuksen (EY) N:o 597/2009, jäljempänä 'perusasetus', 10 artiklan perusteella. Vireillepanoilmoitusta koskeva oikaisu julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 4 päivänä syyskuuta 2014 ([3]).

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille, kun Danish Aquaculture Association, jäljempänä 'valituksen tekijä', esitti 3 päivänä tammikuuta 2014 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia tietyn kirjolohen kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitettiin alustava näyttö tietyn kirjolohen tuetusta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, ja komissio piti sitä riittävänä tutkimuksen vireillepanoa varten.

(3) Ennen menettelyn vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti Turkin viranomaisille saaneensa asianmukaisesti asiakirjanäytöllä vahvistetun valituksen, jossa väitetään, että Turkista peräisin olevan tietyn kirjolohen tuettu tuonti aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio ehdotti Turkin viranomaisille neuvottelujen aloittamista valituksessa esitetyn tilanteen selvittämiseksi ja molemminpuolisesti tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi.

([1]) EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) Ilmoitus Turkista peräisin olevan tietyn kirjolohen tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 44, 15.2.2014, s. 9).
([3]) EUVL C 297, 4.9.2014, s. 23.

(4) Turkin viranomaiset hyväksyivät neuvotteluehdotuksen, ja neuvottelut järjestettiin. Neuvottelujen aikana ei päästy molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun. Neuvottelujen jälkeen Turkin viranomaisilta saatiin kannanotto. Komissio otti huomautukset asianmukaisesti huomioon.

2. **Rinnakkainen polkumyyntimenettely**

(5) Komissio ilmoitti 15 päivänä helmikuuta 2014 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([1]) myös polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta Turkista peräisin olevan saman tuotteen tuonnissa unioniin.

(6) Tässä tukien vastaisessa ja rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa tehdyt vahinkoanalyysit perustuvat samaan unionin tuotannonalan määritelmään, samoihin edustaviin unionin tuottajiin sekä samaan tutkimusajanjaksoon ja johtivat täysin samanlaisiin päätelmiin, ellei toisin mainita. Tätä pidettiin asianmukaisena, jotta voitiin järkeistää vahinkoanalyysin tekeminen ja tehdä johdonmukaiset päätelmät. Tästä syystä kummassa tahansa menettelyssä esitetyt vahinkoa koskevat huomautukset otettiin huomioon molemmissa tutkimuksissa.

3. **Asianomaiset osapuolet**

(7) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, käyttäjille ja tuojille, turkkilaisille vientiä harjoittaville tuottajille ja Turkin viranomaisille sekä järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan.

(8) Kaikilla asianomaisilla osapuolilla oli tilaisuus esittää huomautuksensa tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemiksi. Huomautuksia ei esitetty.

4. **Otanta**

(9) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin, erityisesti unionin tuottajiin, etuyhteydettömiin tuojiin ja turkkilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, otantaa perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

4.1 *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(10) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessaan, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja ottaen huomioon sen, että unionin tuotannonala koostuu yli 700 pienestä ja keskisuuresta tuottajayrityksestä eli on erittäin pirstaleinen, sellaisen suurimman edustavan tuotantomäärän perusteella, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa ottaen huomioon myös maantieteellisen jakautumisen ja tuotantovaiheiden ja -tyyppien riittävän kattavuuden (elävä, tuore ja jäädytetty kirjolohi, kirjolohifileet ja savustettu kirjolohi). Otokseen kuului yhdeksän unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus oli valituksessa olleiden tietojen perusteella yli 12 prosenttia unionin kokonaistuotannosta. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa alustavasta otoksesta. Huomautuksia ei saatu asetetussa määräajassa, joten alustava otos vahvistettiin. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

4.2 *Tuojia koskeva otanta*

(11) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa esitetyt tiedot.

(12) Kolme etuyhteydetöntä tuojaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

([1]) Ilmoitus Turkista peräisin olevan tietyn kirjolohen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 44, 15.2.2014, s. 18).

4.3 *Vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(13) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia turkkilaisia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa esitetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Turkin tasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(14) Kahdeksantoista turkkilaista vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Näiden yritysten unioniin suuntautuneen ilmoitetun viennin kokonaismäärä vastasi vuonna 2013 tietyn kirjolohen osalta sataprosenttisesti Turkista unioniin suuntautunutta vientiä.

(15) Komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti vientiä harjoittavien tuottajien ryhmistä neljä otokseen, joka perustui unioniin suuntautuvan viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, ottaen huomioon myös maantieteellisen jakautumisen. Otokseen valittujen yritysryhmien osuus on lähes 64 prosenttia ilmoitetusta vientimyynnistä unioniin, ja yritykset sijaitsevat kahdella eri alueella.

(16) Kaikkia tiedossa olleita asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja Turkin viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Yksi yritys riitautti valitun yritysotoksen ja vaati, että se olisi otettava mukaan otokseen. Se väitti, että se yksinomaan tuottaa, jalostaa ja myy kirjolohta (eli sillä ei ole mitään muita toimintoja) ja että se on tehnyt tätä vuodesta 1971, minkä perusteella se on tarkasteltavana olevan tuotteen ensimmäinen tuottaja Turkissa. Lisäksi se väitti, että sillä on huomattavaa myyntiä kotimarkkinoilla ja että se on Marmaran alueen suurin tuottaja.

(17) Komissio palauttaa mieliin, että yritysten valinta otokseen perustui viennin suurimpaan mahdolliseen määrään perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon tuottajien määrän, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Koska ehdotettu otos edustaa 64:ää prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä unioniin, tällainen otos on Turkin tuotannonalan tilannetta edustava. Lisäksi otokseen valitut yritykset sijaitsevat kahdella eri alueella (kolmesta edustettuna olevasta), mitä pidetään riittävänä tutkimuksen kannalta. Näin ollen komissio katsoo, että otokseen valitut yritykset vastaavat suurinta edustavaa tuontimäärää, joka voidaan kohtuudella tutkia ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

5. **Yksilöllinen tarkastelu**

(18) Yksitoista yritystä tai yritysryhmää pyysi perusasetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua. Tutkimuksen tässä vaiheessa komissio ei ole tehnyt päätöksiä yksilöllistä tarkastelua koskevien pyyntöjen suhteen. Komissio päättää tutkimuksen lopullisessa vaiheessa, myöntääkö se yrityksille yksilöllisen tarkastelun.

6. **Vastaukset kyselyyn**

(19) Komissio lähetti kyselylomakkeet Turkin viranomaisille, kaikille otokseen valituille unionin yrityksille, kolmelle tuojalle ja otokseen valituille turkkilaisille vientiä harjoittavien tuottajien ryhmille.

(20) Kolme turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ryhmään kuuluvaa yritystä pyysi vapautusta velvoitteesta toimittaa vastaus kyselyyn. Yksi näistä yrityksistä totesi, että se harjoittaa pääasiassa meriahvenen ja hammasahvenen tuotantoa ja että se tuottaa vain pieniä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta. Yksi yritys pitää pientä valintamyymälää ja on vain hyvin vähän tekemisissä tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa, ja yksi yritys oli etuyhteydessä oleva tuoja, jolla ei ollut tarkasteltavana olevan tuotteen merkittävää myyntiä tutkimusajanjakson aikana. Komissio päätti vapauttaa pientä valintamyymälää pitävän yrityksen velvoitteesta täyttää kyselylomake. Se kuitenkin piti kiinni siitä, että pääasiassa meriahvenen ja hammasahvenen tuotantoa harjoittavan yrityksen samoin kuin etuyhteydessä olevan tuojan on täytettävä kyselylomake, sillä tuotetut (vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla) tai myydyt (etuyhteydessä olevan tuojan kohdalla) määrät olivat joka tapauksessa huomattavat.

(21) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset Turkin viranomaisilta, kaikilta muilta otokseen valituilta turkkilaisilta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmiltä ja yrityksiltä, jotka olivat pyytäneet yksilöllistä tarkastelua.

7. **Tarkastuskäynnit**

(22) Komissio on hankkinut ja tarkastanut kaikki tuen, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 26 artiklan nojalla tehtiin tarkastuskäynnit seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Unionin tuottajat:*

— Aqualande SAS, Roquefort, Ranska

— Danaqua, Grindsted, Tanska

— Danforel A/S, Grindsted, Tanska

— KongeÅens Dambrug ApS, Brørup, Tanska

— LaFo Forellen GmbH, Oberndorf, Saksa

— Hofer Forellen GmbH, Oberndorf, Saksa

— Zakład Hodowli Pstrąga w Zaporze — Mylof, Rytel, Puola

— Piszolla, S.L., Guadalajara, Espanja

— Az.Agr. Trot. Erede Rossi Silvio Di Rossi Niccola, Sefro, Italia

— Grupo Tres Mares, SA, La Coruña, Espanja

b) *Turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat*

— Etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä ”GMS”, Bodrum, Turkki:

— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd Şti

— Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti

— GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti

— Gűműsdoga Su Űrűnleri Űretim Ihracat Ithalat AŞ

— Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd Şti

— Hakan Komandit Şirketi

— İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur.Inş.Paz.Ihr.Ltd.Şti

— Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti

— Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. Ve Tic. Ltd Şti

— Etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä ”Kilic”, Bodrum, Turkki:

— Bafa Su Ürünleri Yavru Űretim Merkezi San Tic A.S

— Kilic Deniz Űrűnleri Űretimi Ihracat Ithalat ve Ticaret AŞ

— KLC Gida Ürünleri Ith.Ihr.Ve Tic.A.Ş

— Kilic Erşen Su Űrűnleri Ithalat Ihr. San ve Tic, Ltd Şti

— Etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä ”Özpekler”, Denizli, Turkki:

— Özpekler Ins.Taah.Day. Tük. Mall.Su Ürün.San.ve Tic.

— Özpekler Ithalat Ihracat Su Ürünleri San.Ve Tic. Ltd Sti

— Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ith. Ihr. San. ve Tic. Ltd Şti, jäljempänä ’Ternaeben’, Kayseri, Turkki

c) *Turkin viranomaiset:*

— Talousministeriö, Ankara, Turkki

— Elintarvikkeista, maataloudesta ja kotieläintuotannosta vastaava ministeriö, Ankara, Turkki

d) *Turkkilaisiin viejiin etuyhteydessä olevat unionin tuojat:*

— Spador S.R.L., jäljempänä 'Spador'

— Ternäben Service GmbH, jäljempänä 'TSG'

— Ternäben Vertrieb GmbH, jäljempänä 'TVG'

e) *Turkkilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan (Ternäben) etuyhteydessä oleva unionin tuottaja (jalostaja)*

— Ternäben Spółka z.o.o., Puola, jäljempänä 'TPL'.

8. **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(23) Tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2010 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(24) Tarkasteltavana oleva tuote on kirjolohi (*Oncorhynchus mykiss*):

— elävänä, kappalepaino enintään 1,2 kg, tai

— tuoreena, jäähdytettynä, jäädytettynä ja/tai savustettuna:

— joko kokonaisina kaloina (päineen), kiduksineen tai ilman kiduksia, perattuna tai perkaamattomana, kappalepaino enintään 1,2 kg, tai

— päättömänä, kiduksineen tai ilman kiduksia, perattuna tai perkaamattomana, kappalepaino enintään 1 kg, tai

— fileinä, kappalepaino enintään 400 grammaa,

joka on peräisin Turkista ja joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 ja ex 0305 43 00, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

(25) Kuten johdanto-osan 1 kappaleessa on jo mainittu, tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää on oikaistu. Oikaisu oli puhtaasti toimituksellinen eikä vaikuttanut tuotteen määritelmän sisältöön.

2. **Samankaltainen tuote**

(26) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Turkin kotimarkkinoilla tuotetulla ja myydyllä ja/tai unioniin viedyllä tuotteella sekä unionin tuotannonalan unionissa tuottamalla ja myymällä tuotteella on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset.

(27) Komissio on päättänyt tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

3. **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(28) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että savustettu kirjolohi olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Näiden osapuolten mukaan tuotantoprosessissa sekä fyysisissä, teknisissä ja kemiallisissa ominaisuuksissa on eroja verrattuna savustamattomaan kirjoloheen. Lisäksi Turkin viranomaiset väittivät, että savustettujen kalafileiden tuottajien kustannusrakenne eroaa merkittävästi muiden tuottajien kustannusrakenteesta, mikä niiden mukaan

osoittaa, että savustetut ja savustamattomat tuotteet eivät ole yksi tuote. Kyseiset osapuolet viittasivat myös kahteen aiempaan, vuosina 2004 ([1]) ja 2005 ([2]) päätökseen saatettuun polkumyyntitutkimukseen, jotka koskivat vastaavia tuotteita (isokokoinen kirjolohi ja lohi) ja joissa savustetut tuotteet jätettiin tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Osapuolet viittasivat erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 437/2004 ([3]) johdanto-osan 9 kappaleeseen, jossa niiden mukaan todetaan savustusprosessin muuttavan kyseessä olevan tuotteen perusominaisuuksia. Tämän perusteella savustettu kirjolohi olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle tässä tutkimuksessa.

(29) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään kuuluvilla eri tarjontamuodoilla — ”elävät”, ”jäähdytetyt”, ”jäädytetyt” tai ”savustetut” — on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet. Kaikilla kirjolohilla muun muassa oli samat olennaiset laatuominaisuudet (kemialliset, ravitsemukselliset tai muut), eikä jalostus poistanut niitä vaan toi ainoastaan kalan esille eri tarjontamuodoissa, jotka olivat ainoastaan erilaisia keinoja säilyttää kalaa ennen sen jatkojalostusta, käsittelyä, kypsennystä tai nauttimista. Tämän vuoksi tultiin siihen johtopäätökseen, ettei tuotteen säilöntä savustamalla muuta olennaisesti sen fyysisiä, teknisiä eikä kemiallisia perusominaisuuksia.

(30) Siltä osin kuin on kyse erilaisista tuotantoprosesseista ja erilaisista kustannusrakenteista, osapuolet eivät selittäneet, miten tällä olisi voinut olla vaikutusta siihen päätelmään, että savustettu ja savustamaton kala olivat yksi tuote. Joka tapauksessa mahdollisilla tuotantoprosessien eroilla ei sellaisenaan ole vaikutusta tuotteen määritelmään. Tässä nimenomaisessa tapauksessa savustettujen kalafileiden tuotantoprosessi ja kustannusrakenne eivät itse asiassa myöskään eronneet merkittävästi kirjolohen muiden tarjontamuotojen tuotantoprosessista ja kustannusrakenteesta. Jokaisen tarjontamuodon suurin kustannustekijä olivat viljelykustannukset, jotka koostuivat lähinnä rehusta (kalajauho ja kalaöljy), energiakustannuksista ja mätimunien tai poikasten hankintakustannuksista. Näin ollen asiaa koskevat väitteet olisi hylättävä.

(31) Toisin kuin tässä tutkimuksessa, aiemmissa tutkimuksissa, joihin asianomaiset osapuolet viittasivat, savustetut tuotteet eivät sisältyneet valitukseen, jonka perusteella kyseiset asiat pantiin vireille. Näin ollen ne eivät kuuluneet kyseisten tutkimusten piiriin, joten niitä ei tutkittu. Asetuksen (EY) N:o 437/2004 johdanto-osan 9 kappaleessa käsiteltiin erään asianomaisen osapuolen esittämää väitettä, jonka mukaan jäädytetyt kokonaiset kalat ja kalafileet olisi jätettävä menettelyn ulkopuolelle. Tutkimuksessa ei kuitenkaan todettu tai tultu nimenomaisesti siihen johtopäätökseen, että savustetut tuotteet olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Kyseinen väite olisi hylättävä sillä perusteella, että tässä tutkimuksessa todettiin, että kaikilla kirjolohen tarjontamuodoilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet.

(32) Edellä mainituista syistä väite, jonka mukaan savustetut tuotteet olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, hylättiin tässä vaiheessa.

C. **TUKI**

1. **Johdanto**

(33) Valituksen tekijä väitti, että Turkin viranomaiset tukevat maansa vesiviljelyalaa. Valituksessa oli alustavaa näyttöä useista tukikäytännöistä, joita sisältyy sekä lainsäädäntöön että useisiin politiikka-asiakirjoihin, jotka ovat valtiontuen perustana tällä sektorilla.

(34) Komissio tutki ja analysoi valituksessa esitetyt asiakirjat sekä Turkin viranomaisten ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tutkimuksen aikana toimittamat lisäasiakirjat ja havaitsi, että kaikista näistä asiakirjoista itse asiassa kävi ilmi, että vesiviljelyala saa etuuskohtelua monilla alueilla Turkin tasavallassa.

(35) Turkin viranomaisten päätös tukea erityisesti vesiviljelyalaa tehtiin vuonna 2003, ja sen seurauksena suuria määriä julkisia varoja on siirretty turkkilaisille tuottajille ja viejille kymmenen viime vuoden aikana.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 437/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 72, 11.3.2004, s. 23).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 628/2005, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2005, Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta, EUVL L 104, 23.4.2005, s. 5, ja neuvoston asetus (EY) N:o 85/2006, annettu 17 päivänä tammikuuta 2006, Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 15, 20.1.2006, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 437/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 72, 11.3.2004, s. 23).

(36) Turkin viranomaisten ja komission välillä ennen menettelyn aloittamista käydyissä neuvotteluissa, jotka mainittiin johdanto-osan 3 ja 4 kappaleessa, Turkin viranomaiset eivät kiistäneet tutkimuksen kohteena olevien järjestelmien olemassaoloa.

2. **Tutkitut järjestelmät**

(37) Komissio lähetti kyselylomakkeet Turkin viranomaisille ja otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille ja pyysi tietoja seuraavista järjestelmistä, joista väitetysti myönnetään tukia vesiviljelyalalle:

— *valtiontuki vesiviljelyalan investointeihin*

  — vapautus tulleista

  — vapautus arvonlisäverosta

  — veronalennus

  — tuki sosiaaliturvamaksuihin (työnantajamaksut)

  — korkotuki

  — maankäyttöön liittyvät oikeudet

  — tuloveroon liittyvä tuki

  — tuki sosiaaliturvamaksuihin (työntekijämaksut)

— *kirjolohen tuottajille myönnettävät suorat tuet*

  — suorat tuet kirjolohen viljelijöille

  — suorat tuet kirjolohen luonnonmukaiseen tuotantoon

  — erityistuki poikasia varten

— *tuetut lainat ja vakuutukset kirjolohen tuottajille*

  — matalakorkoiset investointilainat ja yrityslainat, myöntäjänä Ziraat Bankasi

  — matalakorkoiset investointilainat ja yrityslainat, myöntäjänä maatalouden luotto-osuuskunnat

  — maatalouden vakuutuspooli ja vakuutusmaksutuet

— *tuet konsultointia varten*

— *tuet kalastusaluksia varten*

  — polttoaineen osto kalastusaluksia varten (kulutusveron alennus alusten polttoaineesta)

  — kalastusalusten poistaminen käytöstä

— *muut tuet ja muut tukiohjelmat*.

3. **Valtiontuki vesiviljelyalan investointeihin**

3.1 *Johdanto*

(38) Turkin viranomaiset ovat ottaneet käyttöön tukijärjestelmän sellaisille yrityksille, jotka sijoittavat varoja tietyille aloille ja tietyille alueille, myös vesiviljelyalalle. Tämän järjestelmän tarkoituksena on

— lisätä tuotantoa ja työllisyyttä,

— kannustaa suuriin investointeihin, jotka edistävät kansainvälistä kilpailukykyä,

— edistää suoria ulkomaisia investointeja,

— tukea investointeja ympäristönsuojeluun sekä tutkimus- ja kehittämistoimiin jäljempänä esitettyjen Turkin eri kehityssuunnitelmien ja vuotuisten ohjelmien tavoitteiden mukaisesti.

3.2 *Oikeusperusta*

(39) Seuraavat säännökset koskevat valtiontukea vesiviljelyalan investointeihin: valtiontukea investointeihin koskeva Turkin asetus nro 2012/3305, julkaistu 19 päivänä kesäkuuta 2012 Turkin virallisessa lehdessä nro 28328, ja valtiontukea investointeihin koskevan asetuksen täytäntöönpanoa koskeva tiedonanto nro 2012/1, julkaistu 20 päivänä kesäkuuta 2012 Turkin virallisessa lehdessä nro 28329.

3.3 *Tutkimuksessa tehdyt havainnot*

(40) Vaikka Turkin asetus nro 2012/3305 on asianomainen tukijärjestelmä tutkimusajanjaksolla, vastaavia säännöksiä oli ollut voimassa vuodesta 2006 ja jopa aikaisemmin. Tämä seikka on merkityksellinen, koska käyttöomaisuuden hankintaan liittyviä tukia, kuten investointitukia, voidaan kohdentaa tutkimusajanjaksolle, vaikka ne oli myönnetty ennen tutkimusajanjaksoa.

(41) Tutkimus vahvisti, että käytössä on erilaisia valtiontukijärjestelmiä. Vesiviljelyala kuuluu nimenomaisesti asetuksen nro 2012/3305 liitteessä 2/A olevaan luetteloon aloista, joille voidaan myöntää kannustimia, kuten vapautus arvonlisäverosta, vapautus tulleista, veronalennus, osarahoitusta investointeihin, tukea sosiaaliturvamaksuihin (työnantaja- ja työntekijämaksut), maankäyttöoikeuksia, korkotukea ja tuloveroon liittyvää tukea. Tuen määrä voi vaihdella asetuksessa nro 2012/3305 määritettyjen kuuden alueen taloudellisen kehityksen mukaan.

(42) Vaikka tutkimuksessa vahvistettiin ”alueellisten investointiohjelmien” olemassaolo, yksikään otokseen kuuluneista yrityksistä ei hyötynyt kaikista järjestelmistä. Muutamat niistä hyötyivät arvonlisävero- ja tullivapautuksista, joita sovelletaan yhtäläisesti kaikkiin kuuteen Turkin alueeseen. Koska otokseen valitut yritykset kuitenkin ostivat koneita ja laitteita unionin yrityksiltä EU:n ja Turkin välisen tulliliiton puitteissa, tullia ei tarvinnut maksaa. Koska Turkki soveltaa arvonlisäverojärjestelmässään panos-tuotosmallia, tutkimusajanjaksolla saatu etu oli ainoastaan ajallinen hyöty kahden kuukauden ajalta, jonka kuluttua yritykset saivat veroviranomaisilta arvonlisäveropalautukset. Tosiasiallinen etu olisi liikepankille maksettavan koron määrä arvonlisäveron palauttamiseen saakka kestävältä ajalta. Tämä etu on vähäpätöinen, eikä sitä tarkasteltu enempää.

(43) Yksi otokseen valittu yritys sai veronalennusta, koska se hankki koneita edellä mainitun valtiontukea investointeihin koskevan asetuksen puitteissa. Yleisesti sovellettavan 20 prosentin yritysverokannan sijaan se maksoi veroa ainoastaan 4 prosenttia.

(44) Sama otokseen valittu yritys hyötyi myös sosiaaliturvamaksujen tukiohjelmasta. Investointikannustintodistuksen haltijana se sai tukea sosiaaliturvamaksuihin (työnantaja- ja työntekijämaksut). Kun yritys oli tehnyt investointinsa, sosiaaliturvalaitos vapautti sen minimipalkasta maksettavia määriä vastaavalla osuudella sen sosiaaliturvamaksuista (työnantaja- ja työntekijämaksuista) vastikään luotujen työpaikkojen osalta. Talousministeriö rahoitti järjestelmän.

3.4 *Päätelmät*

(45) Valtiontuki investointeihin katsotaan alustavasti perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tueksi, kun valtiontukea myönnetään verokannustimen muodossa eli kun julkisista veroista tai maksuista, jotka muuten olisi maksettava, luovutaan tai niitä ei kanneta.

(46) Tuki on erityistä ja mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton, sillä tukea voi saada vain tietyillä erikseen luetelluilla talouden aloilla. Tuki on myös vain tietyillä aloilla toimivien tiettyjen yritysten saatavilla. Lisäksi tuki ei täytä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ei-erityisyyttä koskevia vaatimuksia, kun otetaan huomioon tiettyihin aloihin sovellettavien rajoitusten määrä ja laatu, etenkin rajoitusten, joilla joko rajataan tuki tietyntyyppisille yrityksille tai suljetaan tietyt alat kokonaan pois.

(47) Vesiviljely nimetään nimenomaisesti asetuksen liitteessä 2A yhtenä niistä toiminnoista, joille voidaan myöntää tämäntyyppisiä verovapautuksia. Asetuksen liitteessä 4 luetellaan alat, jotka eivät voi hyötyä mistään tämän järjestelmän kannustimista.

(48) Näin ollen edellä mainittujen tukien katsotaan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti olevan viranomaisten myöntämää taloudellista tukea, jonka kautta annetaan etua tuen vastaanottajille.

3.5 *Tuen määrän laskeminen*

(49) Yksi yritys sai etua edellä mainituista järjestelmistä. Yrityksen saama etu todettiin kuitenkin vähäpätöiseksi.

4. **Suorat tuet kirjolohen tuottajille**

4.1 *Johdanto*

(50) Suorat tuet tuotettua kirjolohikiloa kohden ovat merkittävin tukijärjestelmä, josta tarkasteltavana oleva tuote hyötyy. Näitä tukia tarkistetaan vuosittain osana vuotuista maataloustukien tarkastelua.

4.2 *Oikeusperusta*

(51) Seuraavat säännökset koskevat suoria tukia: maataloustukia vuonna 2013 koskeva 7 päivänä maaliskuuta 2013 päivätty Turkin asetus nro 2013/4463, julkaistu 8 päivänä huhtikuuta 2013 Turkin virallisessa lehdessä nro 28612 (sovelletaan takautuvasti 1 päivästä tammikuuta 2013).

4.3 *Tutkimuksessa tehdyt havainnot*

(52) Tutkimuksessa vahvistui, että kirjolohen osalta on käytössä suoria tukia. Todettiin, että tutkimusajanjaksolla tuen määräksi oli asetettu 0,65 Turkin liiraa lohikiloa kohden 250 tonnin vuotuiseen tuotantomäärään saakka. Puolet tästä määrästä (0,325 Turkin liiraa /kg) myönnettiin 251–500 tonnin vuotuisille tuotantomäärille, ja 500 tonnia ylittäville tuotantomäärille tukia ei myönnetty. Tuki myönnettiin tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, joilla oli elintarvikkeista, maataloudesta ja kotieläintuotannosta vastaavan ministeriön antama lisenssi.

(53) Ennen kuin maksuja suoritetaan, tuottajien on oltava rekisteröityjä elintarvikkeista, maataloudesta ja kotieläintuotannosta vastaavan ministeriön vesiviljelyä koskevassa rekisteröintijärjestelmässä. Tuottajiin kohdistuu säännöllisesti ennalta ilmoittamattomia tarkastuskäyntejä.

(54) Kolme neljästä otokseen valitusta yritysryhmästä sai tutkimusajanjaksolla suoria tukia, koska ne kasvattivat kirjolohta itse. Suurin ryhmä, Ternaeben, ei kuitenkaan kasvattanut kirjolohta vaan osti sitä (pääasiassa eläviä kirjolohia ja pakastettuja kokonaisia kaloja) etuyhteydettömiltä viljelijöiltä ja jalosti sitä. Tämän vuoksi se ei saanut suoria tukia. Tämän vuoksi heräsi kysymys siitä, koskiko suorista tuista saatu hyöty myös Ternaebeniä ja muita kolmea otokseen kuulunutta yritysryhmää, jotka viljelyn lisäksi myös ostivat jonkin verran kirjolohta jalostettavaksi etuyhteydettömiltä yrityksiltä.

(55) Tässä yhteydessä komissio korostaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen piiriin kuuluvat sekä suoraa tukea saava raaka-aine eli elävät kirjolohet että jatkojalostustuotteet (tuore, jäädytetty kokonainen kala, kalafileet, savustettu kirjolohi). Koska elävän kirjolohen tuotantoa tuetaan ja koska käytännöllisesti katsoen kaikki Turkin kirjolohen viljelijät hyötyvät tästä järjestelmästä, kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen (eli elävän kirjolohen ja jatkojalostustuotteiden) tuottajat hyötyvät tästä suoran tuen järjestelmästä riippumatta siitä, viljelevätkö ne kirjolohta itse vai ostavatko ne sitä jatkojalostusta varten.

(56) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille koitunut etu voidaan joka tapauksessa osoittaa. Tältä osin komissio vertasi kolmen otokseen valitun, kirjolohta itse viljelevän yrityksen viljelykustannuksia (mukaan lukien kohtuulliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto) hintaan, joka maksettiin hankittaessa eläviä tai jäähdytettyjä kaloja etuyhteydettömiltä toimittajilta. Komissio totesi, että kaikkien kolmen yrityksen kohdalla elävien tai jäähdytettyjen kalojen hankintahinta oli alempi kuin keskimääräiset viljelykustannukset.

(57) Ternaeben-ryhmän osalta komissio vertasi kolmen muun otokseen valitun yrityksen keskimääräisiä viljelykustannuksia (mukaan lukien kohtuulliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto) siihen keskimääräiseen hankintahintaan, jonka Ternaeben maksoi jäähdytetyistä tai elävistä kaloista. Todettiin, että kolmen muun otokseen valitun yrityksen keskimääräiset viljelykustannukset olivat korkeammat kuin Ternaebenin maksama keskimääräinen hankintahinta. Sen maksaman keskimääräisen hankintahinnan todettiin vastaavan muiden otokseen valittujen yritysten maksamaa hintaa.

(58) Sen vuoksi komissio katsoo, että otokseen valitut yritykset, myös siltä osin kuin ne olivat ostaneet kirjolohta etuyhteydettömiltä yrityksiltä, hyötyivät suoran tuen järjestelmästä.

(59) Valituksen tekijä väitti, että kirjolohen luonnonmukaisesta tuotannosta ja poikasten kappaletuotannosta maksettiin lisätukea. Tutkimus vahvisti, että lisätukea maksettiin kirjolohen luonnonmukaisesta tuotannosta. Todettiin kuitenkin, että ainoastaan yksi turkkilainen yritys harjoitti kirjolohen luonnonmukaista tuotantoa, ja se meni äskettäin konkurssiin. Sen vuoksi tukea ei myönnetty tutkimusajanjakson aikana kirjolohen luonnonmukaiseen tuotantoon.

(60) Lisäksi komissio katsoi, että erityistuki poikasten tuotantoon oli olemassa vuonna 2012 mutta siitä luovuttiin vuodesta 2013 alkaen, koska poikasten tuotantomäärä täytti jo markkinoiden tarpeet Turkissa.

4.4 *Päätelmät*

(61) Tutkimuksessa tehtyjen havaintojen perusteella komissio on tullut alustavasti siihen johtopäätökseen, että edellä mainittu julkinen tuki on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua suoraa tukea, josta näin ollen koituu suoraa etua turkkilaisille kirjolohen tuottajille perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. ”Etua” koituu, koska viranomaiset antavat suoraa rahoitusta (avustusta) ilman korkoa tai rojalteja. Tämäntyyppistä rahoitusta ei yleensä ole saatavilla markkinoilla.

(62) Suorien tukien järjestelmä on erityinen ja mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla, sillä mahdollisuus saada tukea on rajoitettu tiettyihin yrityksiin. Vesiviljelyä harjoittavat yritykset mainitaan nimenomaisesti, ja kirjolohi on selkeästi nimetty yhdeksi lajeista, jotka hyötyvät tästä tukijärjestelmästä. Tämä suora tuki on erityinen, sillä myöntävä viranomainen ja lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa mahdollisuuden saada näitä avustuksia nimenomaisesti vesiviljelyalalla toimiviin yrityksiin.

4.5 *Tuen määrän laskeminen*

(63) Kunkin yrityksen saama kokonaishyöty oli tutkimusajanjakson aikana omia viljeltyjä eläviä kaloja varten saadun suoran tuen keskimääräinen määrä ja Turkin viranomaisten myöntämän tuen keskimääräinen määrä laskettuna kaikkien myönnettyjen tukien pohjalta ja jaettuna Turkissa harjoitetun kirjolohen tuotannon kokonaismäärällä ostettujen elävien kalojen osalta.

(64) Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään näistä edellä mainituista avustuksista saadun edun alustavasti määritetty määrä; etuna pidetään asianomaisten yritysten tutkimusajanjaksolla saamaa summaa.

Suorat ja epäsuorat tuet	
Yrityksen nimi	Tukimarginaali
GMS	7,0 %
Kilic	9,6 %
Özpekler	6,8 %
Ternaeben	9,5 %

5. **Korkotukilainat**

5.1 *Johdanto*

(65) Tietyt julkiset ja yksityiset tahot antoivat edullisia lainoja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille. Tärkeimmät tahot kuvataan jäljempänä.

(66) Maatalouden luotto-osuuskunnat ovat yksityisoikeudellisia yhteisöjä, joita turkkilaiset maataloustuottajat (eli luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka harjoittavat maataloustuotantoa) ovat perustaneet yritystensä rahoitustarpeita varten.

(67) Turkin tasavallan maatalouspankki (Türkiye Cumhurriyeti Ziraat Bankasi, jäljempänä 'Ziraat Bankasi') on valtion omistama pankki ja julkinen elin, jonka osakkeet ovat kokonaisuudessaan valtionkassan omistuksessa. Ziraat Bankasi antaa jäljempänä johdanto-osan 70 kappaleessa esitetyn, myös tutkimusajanjaksoa koskevan julkisen ohjelman puitteissa edullisia lainoja vesiviljelyalalle edistääkseen maataloustuotantoa ja maatalousteollisuutta. Tätä varten ministerineuvosto vahvistaa vuosittain ohjelman keston, menettelyt ja periaatteet, ja valtiokonttori siirtää Ziraat Bankasille koron loppusumman, joka vastaa koronalennusta. Sen vuoksi katsotaan, että Ziraat Bankasille on annettu viranomaisten toimivaltaa, ja näin ollen sitä pidetään julkisena elimenä.

(68) Pienten ja keskisuurten yritysten kehittämisorganisaatio (KOSGEB) on julkinen elin, jonka tavoitteena on lisätä pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', osuutta taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä tarjoamalla laadukkaita palveluja ja tukea pk-yritysten kilpailukyvyn kehittämiseen ja yrittäjyyskulttuurin levittämiseen. KOSGEB kuuluu tiede-, teollisuus- ja teknologiaministeriön alaisuuteen ja on osittain riippumaton.

(69) Türk Eximbank, jäljempänä 'Eximbank', perustettiin 21 päivänä elokuuta 1987 annetulla Turkin hallituksen asetuksella nro 87/11914, joka perustui lakiin nro 3332, ja se on täysin valtio-omisteinen pankki ja julkinen elin, joka toimii Turkin hallituksen tärkeimpänä vientikannustinvälineenä Turkin kestävän kehityksen mukaisessa vientistrategiassa. Hallitus on valtuuttanut Eximbankin tukemaan ulkomaankauppaa ja ulkomailla toimivia turkkilaisia yrittäjiä/investoijia turkkilaisten yritysten viennin kasvattamiseksi ja niiden kansainvälisen kilpailukyvyn vahvistamiseksi. Sen vuoksi katsotaan, että Eximbankille on annettu viranomaisten toimivaltaa, ja näin ollen sitä pidetään julkisena elimenä.

5.2 *Oikeusperusta*

(70) Seuraavat säännökset koskevat korkotukilainoja: Ziraat Bankasin ja maatalouden luotto-osuuskuntien myöntämien matalakorkoisten investointilainojen ja yrityslainojen jatkamista vuonna 2013 koskeva 16 päivänä helmikuuta 2013 päivätty Turkin asetus nro 2013/4271, julkaistu Turkin virallisessa lehdessä nro 28561, pk-yrityksille nollakorolla annettavia lainoja koskeva Turkin asetus nro 2010/27612, julkaistu 15 päivänä kesäkuuta 2010 Turkin virallisessa lehdessä, ja Eximbankin, Turkin vientiluottopankin, myöntämiä vientiluottoja koskeva Turkin laki nro 3332, julkaistu 31 päivänä maaliskuuta 1987 Turkin virallisessa lehdessä nro 19417 (bis).

5.3 *Tutkimuksessa tehdyt havainnot*

(71) Eximbankin ja KOSGEBin myöntämiä edullisia lainoja tutkittiin niiden väitteiden perusteella, jotka oli esitetty korkotuettuja lainoja koskevassa valituksessa. Tutkimuksessa vahvistui matalakorkoisten lainojen olemassaolo. Yhdenkään otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan ei kuitenkaan todettu saaneen maatalouden luotto-osuuskuntien myöntämiä lainoja.

(72) Komissio havaitsi, että yksi otokseen valittu yritys sai Ziraat Bankasilta neljä edullista lainaa Turkin asetuksen nro 4271/2013 nojalla tutkimusajanjakson aikana. Vesiviljelyalan lainojen osalta Ziraat Bankasi myönsi koneiden ja laitteiden hankintaa koskevia investointilainoja, ja lisäksi pankki myönsi käyttöpääomalainoja toimintakustannusten rahoittamiseksi.

(73) Ziraat Bankasin myöntämien edullisten lainojen lisäksi yksi otokseen valittu yritys sai nollakorkolainan asetuksen nro 2010/27612 nojalla; asetuksen perusteella KOSGEB hallinnoi pk-yritysten eri tukiohjelmia. Vesiviljelyalalla toimivat pk-yritykset ovat myös oikeutettuja käyttämään hyödyksi näitä tukiohjelmia.

(74) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että eräs otokseen valituista yrityksistä sai kaksi ja eräs toinen kuusi matalakorkoista lainaa Eximbankilta. Eximbankin edustajat vahvistivat Turkin viranomaisten kanssa tehdyn tarkastuskäynnin aikana, että Eximbank myöntää turkkilaisille viejille lainoja yleisiä markkinaehtoja edullisemmin ehdoin.

5.4 *Päätelmät*

(75) Edellä mainittujen matalakorkoisten lainojen katsotaan alustavasti olevan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea.

(76) Tutkimuksessa tehtyjen havaintojen perusteella komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että tuen vastaanottajalle on annettu etua vesiviljelytuotantoa varten otettujen lainojen koronalennuksen muodossa. Järjestelmä, eli valtion tukemat lainat, antaa lainojen vastaanottajalle etua, sillä tällaiset lainat myönnetään taloudellisin ehdoin, jotka eivät vastaa vastaavanpituisten lainojen markkinaehtoja. Ne myönnetään alle markkinakorkojen.

(77) Nämä järjestelmät ovat erityisiä perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla, sillä tuen myöntävä viranomainen tai lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittaa mahdollisuuden saada tukea nimenomaisesti tiettyihin yrityksiin.

(78) Kaikki edellä mainitut lainat on sen vuoksi katsottava tasoitustullin käyttöönoton mahdollistaviksi tuiksi, joista koituu etua ja jotka ovat erityisiä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

5.5 *Tuen määrän laskeminen*

(79) Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan mukaan edullisista lainoista koitunut etu laskettiin alustavasti lainoista maksettujen korkojen määrän ja vastaavasta kaupallisesta lainasta, jonka yritykset voisivat saada markkinoilta, maksettavien korkojen määrän erotuksena. Komissio käytti vertailukohtana turkkilaisten lainojen painotettua keskikorkoa tutkimusajanjaksolla käyttäen Bloombergin elektronista kaupankäyntijärjestelmää (WAIRCOMM Index).

(80) Tutkimusajanjaksolla koitunut etu laskettiin tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti maksetun koron ja viitearvon mukaisen koron välisenä erotuksena.

(81) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille tällä menetelmällä lasketut tukimarginaalit ovat seuraavat:

Edulliset lainat	
Yrityksen nimi	Tukimarginaali
Kilic	0,1 %
Özpekler	0,3 %

6. **Maatalouden vakuutuspooli ja vakuutusmaksutuet**

6.1 *Johdanto*

(82) Maatalouteen liittyvässä vakuutuslainsäädännössä ja maatalouden vakuutuspoolin täytäntöönpanoperiaatteita koskevassa asetuksessa esitetään hallituksen tavoite tarjota vakuutusturvaa kirjolohen tuottajien kaikkien kalakantaan ja kalan pyyntiin/nostoon liittyvien tappioiden varalta, joiden syynä voivat olla useat mahdolliset sairaudet, luonnonmullistukset, onnettomuudet jne.

(83) Maatalouden vakuutuspoolin piiriin kuuluvat seuraavat vakuutustyypit: i) satovakuutus, ii) kasvihuonevakuutus, iii) suurkarjavakuutus, iv) pienkarjavakuutus, v) siipikarjavakuutus ja vi) vesiviljelyvakuutus.

6.2 *Oikeusperusta*

(84) Tämän ohjelman oikeusperustan muodostavat maatalouden vakuutuslaki nro 5363 sekä maatalouden vakuutuspoolin piiriin kuuluvia riskejä, tuotteita ja alueita ja vakuutusmaksutukia koskeva 23 päivänä tammikuuta 2013 päivätty Turkin asetus nro 2012/4138, julkaistu Turkin virallisessa lehdessä nro 28537.

6.3 *Tutkimuksessa tehdyt havainnot*

(85) Tutkimuksessa vahvistui tämän tukijärjestelmän olemassaolo. Maatalouden vakuutuslain nro 5363 12 ja 13 artiklan sekä maatalouden vakuutuspoolin piiriin kuuluvia riskejä, tuotteita ja alueita ja vakuutusmaksutukia koskevan asetuksen nro 2012/4138, jäljempänä 'asetus nro 2012/4138', mukaan vesiviljelytuotteiden tuottajat voivat saada tukea valtion vakuutusmaksutuesta asetuksen nro 2012/4138 1/6 artiklan mukaisesti.

(86) Maatalouden vakuutuspoolin piiriin haluavan yrityksen on toimitettava suunnitelma toivomastaan vakuutuksesta. Tämän jälkeen maatalouden vakuutuspooli tekee yritystä koskevan riskinarvioinnin ja tarjoaa sille vakuutussopimusta, jossa ilmoitetaan myös maksettava vakuutusmaksu. Jos maatalousalalla toimiva yritys hyväksyy tarjouksen, valtio maksaa puolet vakuutusmaksusta.

(87) Komissio havaitsi, että turkkilaiset viljelijät eivät yleensä vakuuta tuotteitaan. Vain yksi otokseen kuulunut yritys hyödynsi valtion vakuutusmaksujen tukiohjelmaa tutkimusajanjaksolla kolmen kuukauden ajan. Tämän jälkeen se siirtyi käyttämään yksityistä vakuutusyhtiötä.

6.4 *Päätelmät*

(88) Käytännössä tällä järjestelmällä saadaan etua vesiviljelyeläinten vakuutuksesta aiheutuvien kustannusten alennuksen muodossa. Tämä järjestelmä muodostaa perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun tuen viranomaisten kirjolohen tuottajille antaman suoran avustuksen muodossa sekä perusasetuksessa tarkoitetun "taloudellisen tuen", sillä tuen vastaanottaja hyötyy edullisesta vakuutusmaksusta, joka on paljon alhaisempi kuin markkinoilla saatavilla olevien vakuutusten maksut samanlaisten riskien kattamiseksi. Tämän järjestelmän kautta annetaan etua perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Etu on yhtä suuri kuin kaupallisen vakuutussopimuksen yhteydessä maksettavien vakuutusmaksujen ja tuettujen vakuutusmaksujen välinen erotus.

(89) Tämä tuki on erityinen, sillä myöntävä viranomainen ja lainsäädäntö, jonka perusteella myöntävä viranomainen toimii, rajoittavat mahdollisuuden saada tämä avustus nimenomaisesti vesiviljelyalalla toimiviin yrityksiin ja vieläpä nimenomaisesti ottavat kohteeksi vesiviljelyalan tuottajille aiheutuvia riskejä.

6.5 *Tuen määrän laskeminen*

(90) Yksi yritys sai etua tästä järjestelmästä. Yrityksen saama etu todettiin kuitenkin vähäpätöiseksi.

6.6 *Tuet konsultointia varten*

(91) Tämän järjestelmän tarkoituksena on tarjota vesiviljelyalan tuottajille tarvittavat tiedot ja taidot, jotta ne pystyvät nykyaikaistamaan ja lisäämään tuotantoa sekä toimimaan entistä tehokkaammin. Yhdenkään otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan ei todettu hyödyntäneen tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana.

6.7 *Tuet kalastusalusten polttoainetta ja käytöstä poistamista varten*

(92) Nämä tuet liittyvät polttoaineen ostoon kalastusaluksille tai kalastusalusten poistamiseen käytöstä. Nämä tukimaksut hyödyttävät erityisesti kalastustoimintaa. Yhdenkään otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan ei todettu saaneen näitä tukia tutkimusajanjakson aikana.

6.8 *Tukea koskevat päätelmät*

(93) Komissio laski tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrät perusasetuksen säännösten mukaisesti tutkimuksen kohteena olevien yritysten osalta järjestelmäkohtaisesti ja laski nämä luvut yhteen laskeakseen kunkin ryhmän kokonaistuen määrän tutkimusajanjaksolla.

(94) Jäljempänä esitettyjen kokonaistukimarginaalien laskemiseksi komissio laski ensin tuen prosenttiosuuden eli tuen määrän suhteessa yrityksen kokonaisliikevaihtoon. Tätä prosenttiosuutta käytettiin sitten laskettaessa tukea suhteutettuna tarkasteltavana olevan tuotteen vientiin unioniin tutkimusajanjaksolla.

(95) Tämän jälkeen laskettiin unioniin viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen tuen määrä kokonaisen kalan vastinarvoa kohti tutkimusajanjaksolla, ja jäljempänä olevat marginaalit laskettiin prosentteina saman viennin CIF-arvosta kokonaisen kalan vastinarvoa kohti.

(96) Yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka eivät kuuluneet otokseen, komissio laski painotetun keskimääräisen tukimarginaalin. Näin ollen tämä marginaali määritettiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella.

(97) Kaikkien muiden vientiä harjoittavien tuottajien tukimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuneen viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisen maan unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä, sellaisena kuin se ilmoitetaan Eurostatin tuontitilastoissa.

(98) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus oli yli 80 prosenttia kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöstukimarginaalin sen otokseen valitun yrityksen tasolle, jonka tukimarginaali oli korkein.

Yrityksen nimi	Tukimarginaali
GMS	7,0 %
Kilic	9,7 %
Özpekler	7,1 %
Ternaeben	9,5 %
Otoksen painotettu keskiarvo	8,2 %
Koko maata koskeva tukimarginaali	9,7 %

D. **VAHINKO**

1. **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(99) Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla yli 700 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.

(100) Unionin kokonaistuotannon arvioitiin olevan tutkimusajanjakson aikana noin 170 miljoonaa kilogrammaa "kokonaisen kalan vastinarvona" (WFE) niiden tietojen perusteella, jotka saatiin kansallisten ja eurooppalaisten tuottajien järjestöiltä ja yksittäisiltä yrityksiltä. Kuten johdanto-osan 10 kappaleessa todettiin, otokseen valittiin yhdeksän unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta unionissa oli yli 12 prosenttia.

2. **Unionin kulutus**

(101) Vahvistaessaan unionin kulutuksen komissio käytti perusteena unionin tuottajien myynnin arvioitua kokonaismäärää ja Eurostatin tietojen mukaista tuonnin kokonaismäärää.

(102) Unionin tuottajien myynnin kokonaismäärä arvioitiin jäljempänä johdanto-osan 130 kappaleessa esitetyllä tavalla.

(103) Siltä osin kuin on kyse tuontimäärästä, Eurostatin tiedot ilmaistaan kuuden eri CN-koodin (elävät, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt ja/tai savustetut kalat kokonaisina ja/tai perattuina tai fileinä) osalta nettopainona. Nettopainot muunnettiin WFE:ksi vertailua varten jakamalla Eurostatin tietojen mukainen tuontimäärä jäljempänä esitetyillä muuntokertoimilla. Nämä muuntokertoimet esitettiin valituksessa, ja niitä käytetään yleisesti kyseisellä tuotannonalalla.

Taulukko 1

Muuntokertoimet

Tuotteen tarjontamuoto	Kerroin
Elävät	1,00
Tuoreet/jäähdytetyt/jäädytetyt (peratut)	0,85
Fileinä: tuoreet/jäähdytetyt/jäädytetyt	0,47
Fileinä: savustetut	0,40

(104) Asianomaiset CN-koodit kattavat myös muita kalalajeja, jotka eivät kuulu tämän tutkimuksen piiriin, kuten taimen (*Salmo trutta*), punakurkkulohi (*Oncorhynchus clarki*), kultalohi (*Oncorhynchus aguabonita*) ja gilalohi (*Oncorhynchus gilae*). Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että Turkissa ei tuotettu muita lajeja kuin tarkasteltavana olevaa tuotetta, tai niitä tuotettiin vain hyvin vähäisiä määriä. Tämä perustui Turkin tuotannonalan Euroopan vesiviljelyalan tuottajien järjestölle, jäljempänä 'FEAP', ilmoittamiin tietoihin ja muihin julkisiin tietolähteisiin ([1]), joiden tietoja verrattiin mahdollisuuksien mukaan asiaankuuluviin Turkin virallisiin tilastoihin. Tällä perusteella tultiin siihen johtopäätökseen, että Eurostatin tilastoista saatiin riittävän luotettavia ja täydellisiä tuontia koskevia tietoja.

(105) Unionin kulutus, kuten todettiin, pysyi vakaana vuodesta 2010 vuoteen 2011, minkä jälkeen se väheni 5 prosenttia vuosien 2011 ja 2012 välillä ja putosi vielä 7 prosenttia vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kaiken kaikkiaan kulutus väheni tarkastelujaksolla 12 prosenttia.

Taulukko 2

Unionin kulutus (kg WFE)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	183 399 382	183 932 215	173 599 493	162 108 475
Indeksi	*100*	*100*	*95*	*88*

Lähde: FEAP, Eurostat

3. **Tuonti asianomaisesta maasta**

3.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(106) Kuten johdanto-osan 103 kappaleessa todetaan, komissio määritti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella ilmaistuna kilogrammoina kokonaisen kalan vastinarvona (WFE). Tuonnin markkinaosuus määritettiin Turkista tulevan tuonnin määrän ja unionin kokonaiskulutuksen perusteella.

([1]) Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö, Turkin elintarvikkeista, maataloudesta ja kotieläintuotannosta vastaava ministeriö ja Turkin kala- ja äyriäisjärjestö.

(107) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontimäärä (kg WFE) ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Turkista tulevan tuonnin määrä (kg WFE)	15 664 502	21 510 620	22 113 656	27 008 376
Indeksi	*100*	*137*	*141*	*172*
Markkinaosuus	9 %	12 %	13 %	17 %
Indeksi	*100*	*137*	*149*	*195*

Lähde: Eurostat

(108) Kulutuksen laskusta huolimatta tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärät unioniin kasvoivat tasaisesti tarkastelujakson aikana, yhteensä 72 prosenttia. Tämä johti siihen, että vastaava markkinaosuus kasvoi vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 9 prosentista 17 prosenttiin: kasvu oli 8 prosenttiyksikköä tai 95 prosenttia tarkastelujakson aikana.

3.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(109) Komissio määritti tuonnin keskihinnat Eurostatin tietojen perusteella jakamalla Turkista tulevan tuonnin kokonaismäärän ilmaistuna kilogrammoina WFE kyseisen tuonnin kokonaisarvolla. Tuonnin hinnan alittavuus määritettiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tietojen perusteella.

(110) Asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 4

Tuontihinnat (euroa/ kg WFE)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Turkki	2,63	2,78	2,83	2,75
Indeksi	*100*	*106*	*108*	*105*

Lähde: Eurostat

(111) Tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräinen tuontihinta nousi 8 prosenttia vuosien 2010 ja 2012 välisenä aikana ja laski sen jälkeen 3 prosenttia vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kaiken kaikkiaan keskimääräinen tuontihinta kohosi 5 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(112) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia: a) otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, ja b) vastaavat otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka oli määritetty CIF-tasolla.

(113) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti asianomaisesta maasta unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin vaihtelevan 5 prosentin ja 18 prosentin välillä.

(114) Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon mahdolliset erot kaupan portaassa. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, ettei otokseen valittujen unionin tuottajien ja otokseen valittujen turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien välillä ollut eroja kaupan portaassa. Tämä väite olisi näin ollen hylättävä.

(115) Egeanmeren viejien järjestö (joka edustaa turkkilaisia viejiä) ja yksi vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että unionin tuotannonala on keskittynyt tuottamaan pääasiassa luonnonmukaista ja vaaleanpunaista kirjolohta, joilla on merkittävästi korkeampi hinta kuin Turkista viedyillä kirjolohilla. Ne väittivät, etteivät hinnat tästä syystä olleet vertailukelpoisia. Kuten edellä johdanto-osan 113 kappaleessa selostetaan, hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa, vertailtiin kuitenkin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Tämän seurauksena mahdolliset hintaerot, jotka johtuvat eri tuotelajeista, on otettu asianmukaisesti huomioon.

(116) Egeanmeren viejien järjestö väitti myös, että unionin tuotannonala käytti eri tuotantoprosesseja, joiden vuoksi tuotteen ulkonäkö ja aistinvaraiset ominaisuudet sekä myyntiaika olivat erilaisia. Väitettiin, että myös unionin tuotannonalan tuottaman kirjolohen painon vaihteluväli oli erilainen verrattuna Turkissa tuotettuun kirjoloheen. Kaikilla näillä tekijöillä väitettiin olevan vaikutusta hintojen vertailuun, minkä vuoksi ne olisi otettava huomioon. Näiden väitteiden tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä, eikä tutkimuksen aikana saatu näyttökään tukenut näitä väitteitä. Kuten johdanto-osan 113 kappaleessa selostetaan, hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Mahdolliset erot, jotka johtuvat eri tuotelajeista, on näin ollen otettu asianmukaisesti huomioon.

(117) Sen vuoksi hintavertailuja koskevat väitteet olisi hylättävä.

4. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.1 *Yleisiä huomioita*

(118) Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(119) Kuten 10 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

(120) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit valitukseen sisältyvien tietojen sekä FEAP:n ja Eurostatin tietojen perusteella. Tiedot koskivat kaikkia unionin tuottajia. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastauksissa olevien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Molempien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(121) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus ja tukimarginaalin suuruus.

(122) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti.

4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(123) Tiedot unionin tuotannonalan tuotantomäärästä on saatu FEAP:ltä ja valituksen tekijältä. FEAP:n tiedot kerätään tilahintoina, ja ne koskevat kussakin jäsenvaltiossa nostettuja eläviä kaloja. Koska FEAP:n tiedot kattoivat vain osan tutkimusajanjaksosta, niitä täydennettiin valituksen tekijän esittämien arvioiden perusteella. Koska FEAP:n tiedot kerätään tilahintoina ja koskevat nostettuja eläviä kaloja ja koska on tarpeen välttää määrien laskemista kahteen kertaan, EU:n elävien kalojen tuotantoon lisättiin kaikista lähteistä tulevan jatkojalostukseen tarkoitetun tuonnin osuus (noin 20 prosenttia kaikista tuontimääristä, lukuun ottamatta ”savustettua”, otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kyselylomakkeissa ilmoittamien tietojen perusteella).

(124) Tällä perusteella unionin tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste yhteensä kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (kg WFE)	168 291 314	161 896 836	151 960 522	136 950 842
Indeksi	*100*	*96*	*90*	*81*
Tuotantokapasiteetti (kg WFE)	220 309 323	215 689 275	209 607 237	183 616 771
Indeksi	*100*	*98*	*95*	*83*
Kapasiteetin käyttöaste	76 %	75 %	72 %	75 %
Indeksi	*100*	*98*	*95*	*98*

Lähde: valitus, FEAP, otokseen valittujen unionin tuottajien ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tiedot, Eurostat

(125) Tuotanto väheni tarkastelujaksolla joka vuosi. Tutkimusajanjakson aikana tuotanto väheni 19 prosenttia vuoteen 2010 verrattuna. Tämä vähennys oli tuntuvampi kuin kulutuksen vähentyminen tarkastelujakson aikana.

(126) Tuotantokapasiteetti arvioitiin jakamalla tuotantomäärä otokseen valittujen unionin tuottajien kapasiteetin käyttöasteella.

(127) Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti laski 17 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tutkimuksessa tehdyt havainnot viittaavat siihen, että muutamat unionin tuottajat ovat sulkeneet tuotantolaitoksensa tarkastelujakson aikana, minkä seurauksena unionin kokonaistuotantokapasiteetti on supistunut.

(128) Unionin tuottajien kapasiteetin käyttöaste oli noin 75 prosenttia tarkastelujaksolla ja laski yhden prosenttiyksikön vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana.

4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(129) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (kg WFE)	163 321 913	156 440 124	146 677 898	130 729 993
Indeksi	*100*	*96*	*90*	*80*
Markkinaosuus	89 %	85 %	84 %	81 %
Indeksi	*100*	*96*	*95*	*91*

Lähde: valitus, FEAP, otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot, Eurostat

(130) Unionin tuotannonalan myyntimäärä määritettiin johdanto-osan 123 kappaleessa kuvatun kokonaistuotantomäärän perusteella vähentämällä siitä unionin tuotannonalan vientimyynti.

(131) Vientimyynnin määrä perustui Eurostatin tietoihin, jotka oli muunnettu muotoon kg WFE. Muita asianomaisiin CN-koodeihin mahdollisesti kuuluvia lohilajeja pidettiin merkityksettöminä, sillä niitä ei tuotettu unionissa tai tuotettiin vain hyvin pieniä määriä. Sen vuoksi katsottiin, että Eurostat toimitti riittävän luotettavaa tietoa kirjolohen viennistä tarkastelujaksolla.

(132) Tietojen mukaan unionin tuotannonalan myyntimäärä laski jatkuvasti vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä ja kaiken kaikkiaan 20 prosenttia koko tarkastelujakson aikana. Tämä negatiivinen kehityssuuntaus on ollut voimakkaampi kuin johdanto-osan 105 kappaleessa kuvattu, samana ajanjaksona tapahtunut kokonaiskulutuksen lasku.

(133) Tämän seurauksena myös unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni koko tarkastelujakson ajan ja putosi kokonaisuudessaan 8 prosenttiyksikköä saman ajanjakson aikana. Samaan aikaan tuonti Turkista kasvoi 72 prosenttia ja vastaava markkinaosuus edellä johdanto-osan 108 kappaleessa kuvatulla tavalla 8 prosenttiyksikköä, mikä vastasi unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetystä.

4.2.3 Kasvu

(134) Unionin kulutus laski vuodesta 2011 tutkimusajanjakson päättymiseen asti. Vaikka kysyntä unionin markkinoilla laski, Turkista tuleva tuonti lähes kaksinkertaistui, ja sen markkinaosuus oli tämän johdosta kasvussa tarkastelujaksolla. Näin ollen unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, kun taas asianomainen tuonti onnistui kasvattamaan omaa markkinaosuuttaan supistuvilla unionin markkinoilla. Samaan aikaan unionin tuotannonalan tuotantomäärä väheni enemmän kuin sen markkinat supistuivat, kun taas Turkista tulevan tuonnin määrä kasvoi sekä absoluuttisesti että suhteellisesti ilmaistuna.

4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(135) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	3 692	3 413	3 144	2 862
Indeksi	*100*	*92*	*85*	*78*
Tuottavuus (kg WFE /työntekijä)	45 578	47 431	48 332	47 847
Indeksi	*100*	*104*	*106*	*105*

Lähde: valitus, FEAP, otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot

(136) Unionin tuotannonalan työllisyyden arvioinnissa käytettiin perustana kokonaistuotantomäärää, joka jaettiin otokseen valittujen unionin tuottajien tuottavuudella. Koska tuotantomäärä väheni (taulukko 5), unionin tuotannonalan työllisyysaste laski 22 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(137) Työllisyys laski nopeammin kuin tuotantomäärä, minkä vuoksi arvioitu tuottavuus työntekijää kohti (mitattuna tuotoksena kg WFE työntekijää kohti) nousi 5 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.2.5 Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista tai polkumyyntituonnista

(138) Kaikki tukimarginaalit ovat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyyden vaikutuksesta unionin tuotannonalaan voidaan todeta, että vaikutusta ei voida pitää vähäpätöisenä, kun otetaan huomioon Turkista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(139) Koska kyseessä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva tukien vastainen tutkimus, käytössä ei ole tietoja, joiden perusteella voitaisiin arvioida mahdollisen aiemman tuetun tuonnin tai polkumyynnin vaikutuksia.

4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(140) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Myyntihinnat unionissa

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille (euroa/kg WFE)	2,76	2,91	2,89	2,95

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Indeksi	*100*	*105*	*105*	*107*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/kg WFE)	2,73	2,84	2,89	2,98
Indeksi	*100*	*104*	*106*	*109*

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot

(141) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat nousivat ensin vuoden 2010 hinnasta eli 2,76 eurosta/ kg WFE hintaan 2,91 euroa vuonna 2011, minkä jälkeen ne laskivat 2,89 euroon vuonna 2012 ja nousivat sitten 2,95 euroon tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräinen myyntihinta nousi 7 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tämä nousu ei kuitenkaan riittänyt kattamaan saman ajanjakson aikana tapahtunutta tuotantokustannusten 9 prosentin nousua. Tämän seurauksena keskimääräinen yksikkökohtainen nettomyyntihinta jäi yksikkökohtaisia tuotantokustannuksia pienemmäksi tutkimusajanjakson aikana.

(142) Otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannukset nousivat vuodesta 2010, jolloin kustannukset olivat 2,73 euroa/ kg WFE, vuoteen 2011, jolloin ne olivat 2,84 euroa. Vuonna 2012 oli havaittavissa maltillisempi nousu 2,89 euroon. Suurempi nousu 2,98 euroon tapahtui tutkimusajanjaksolla, kun tuotantokustannukset ylittivät keskimääräiset yksikkömyyntihinnat, jolloin unionin tuotannosta tuli yleisesti kannattamatonta. Merkittävimmän osan tuotantokustannuksista muodostavat rehukustannukset (kalajauho ja kalaöljy) sekä energiakustannukset ja mätimunien tai poikasten hankintakustannukset, jotka nousivat tarkastelujakson aikana ja vaikuttivat näin ollen keskimääräisten tuotantokustannusten nousuun.

4.3.2 Työvoimakustannukset

(143) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	26 585	26 958	28 276	27 757
Indeksi	*100*	*101*	*106*	*104*

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot

(144) Vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti kasvoivat 4 prosenttia. Tämä kokonaiskasvu tarkastelujaksolla on suhteellisen pientä ja joka tapauksessa pienempää kuin työvoimakustannusten yleinen nousu (7,5 %) ([1]) ja inflaatiovauhti (9,6 %) ([2]) unionissa saman ajanjakson aikana.

4.3.3 Varastot

(145) Kirjolohi on herkästi pilaantuva tuote, jonka myyntiaika on, ellei sitä ole jäädytetty, alle kaksi viikkoa. Koska otokseen valitut unionin tuottajat eivät pidä kirjolohta varastossa noston jälkeen eivätkä merkittävissä määrin jäädytä tuotteitaan, varastomääriä ei pidetä merkittävänä vahingon indikaattorina tässä tutkimuksessa.

([1]) Eurostat: EU-28:n työvoimakustannusindeksi, nimellisarvo — neljännesvuosittaiset tiedot (NACE Rev. 2).
([2]) Eurostat: EU-28:n YKHI-inflaatiovauhti — kumulatiivinen keskimääräinen vuosimuutos (%) 2010–2013.

4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti

(146) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	1,1 %	2,5 %	– 0,1 %	– 0,8 %
Indeksi	*100*	*230*	*– 13*	*– 88*
Kassavirta (tuhatta euroa)	– 1 242	2 828	1 715	– 5 210
Indeksi	*100*	*428*	*338*	*– 220*
Investoinnit (tuhatta euroa)	3 952	4 158	4 371	10 265
Indeksi	*100*	*105*	*111*	*260*
Sijoitetun pääoman tuotto	1,8 %	4,3 %	– 0,2 %	– 1,3 %
Indeksi	*100*	*238*	*– 13*	*– 74*

Lähde: otokseen valittujen unionin tuottajien tiedot

(147) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Vuosina 2010 ja 2011 kannattavuus parani hieman mutta pysyi alhaisella tasolla, joka oli vain hieman yli kannattavuusrajan. Tilanne huononi vuonna 2012, jolloin kannattavuus kääntyi negatiiviseksi, sekä tutkimusajanjaksolla, jolloin tappiot lisääntyivät entisestään. Kuten johdanto-osan 142 kappaleessa selostetaan, tämä johtui siitä, että tuotantokustannukset kasvoivat mutta unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintojaan vastaavasti. Kyseisen ajanjakson aikana muutamat unionin tuottajat joutuivat lopettamaan toimintansa.

(148) Nettokassavirta on unionin tuottajien kyky rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirta kasvoi vuosien 2010 ja 2011 välisenä aikana ja laski sen jälkeen. Vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana se laski voimakkaasti ja muutti kumulatiivisen kokonaiskassavirran kyseisellä ajanjaksolla negatiiviseksi. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että kassavirran negatiivinen suuntaus seuraa kannattavuuden laskevaa suuntausta, vaikkakin negatiivinen kassavirta vuonna 2010 ja huomattava lasku vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välillä johtuivat myös investoinneista, joita tehtiin sulauttamispyrkimyksessä, kuten johdanto-osan 149 kappaleessa selostetaan.

(149) Investoinnit kasvoivat vain hieman vuodesta 2010 vuoteen 2012, mutta tutkimusajanjakson aikana ne kasvoivat huomattavasti. Investoinnit liittyivät tuotantolaitosten hankintaan toimintansa lopettaneilta yrityksiltä ja/tai etuyhteydessä olevien yritysten sulauttamiseen eivätkä olemassa olevan kaluston korvaamiseen tai lisävarusteiden ja/tai uusien varusteiden hankintaan. Näin ollen tutkimusajanjaksolla havaittu piikki investoinneissa liittyi pääasiassa sulauttamiseen. Tätä tukee se seikka, että kokonaistuotantokapasiteetti laski 17 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(150) Sijoitetun pääoman tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Sijoitetun pääoman tuotto noudatteli samaa suuntausta kuin kannattavuus, eli se kasvoi vuodesta 2010 vuoteen 2011 mutta pysyi vain juuri yli kannattavuusrajan. Sijoitetun pääoman tuotto supistui myöhemmin ja muuttui negatiiviseksi vuonna 2012. Se heikkeni edelleen tutkimusajanjaksolla. Tämä negatiivinen kehitys johtui siitä, ettei unionin tuotannonala voinut nostaa hintojaan, vaikka tuotantokustannukset olivat kasvussa.

(151) Siltä osin kuin on kyse pääoman saannista, otokseen valittujen unionin tuottajien heikentynyt kyky kerryttää käteisvaroja samankaltaisen tuotteen osalta heikensi niiden taloudellista tilannetta vähentämällä tulorahoitusta. Mitä tulee pankkirahoitukseen, pankeilta oli entistä vaikeampi saada rahoitusta. Tutkimuksessa todettiin, että pääoman saanti heikkeni yleisesti.

5. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(152) Tutkimus osoitti tässä vaiheessa selvästi, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa. Vahinko näkyi erityisesti markkinaosuuden menetyksenä ja kannattavuuden laskuna. Samanaikaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin markkinaosuus kasvoi ja tämän tuonnin todettiin alittavan unionin tuotannonalan hinnat unionin markkinoilla.

(153) Tietyt vahinkoindikaattorit, kuten yksikkömyyntihinta, keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti, tuottavuus ja investoinnit, kehittyivät myönteisesti. Siltä osin kuin on kyse yksikkömyyntihinnoista, nousu johtui kasvaneista tuotantokustannuksista. Tämä nousu ei kuitenkaan kompensoinut yksikkökustannusten nousua kokonaisuudessaan, minkä vuoksi kannattavuus kääntyi negatiiviseksi vuonna 2012. Kuten johdanto-osan 144 kappaleessa selostetaan, unionin tuotannonalan keskimääräisten työvoimakustannusten nousu työntekijää kohti oli pienempi kuin työvoimakustannusten yleinen nousu ja inflaatiovauhti unionissa. Unionin tuotannonala joutui vähentämään työntekijöidensä määrää, mikä johti tuottavuuden nousuun työntekijää kohti. Investointien kasvu liittyi pääasiassa tuotantolaitosten hankintaan toimintansa lopettaneilta yrityksiltä ja yritysten sulauttamiseen eikä olemassa olevan kaluston korvaamiseen tai uusien varusteiden hankintaan.

(154) Useimmat vahinkoindikaattorit osoittivat negatiivista suuntausta. Unionin tuotannonalan kannattavuus, kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto laskivat. Kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto, jotka olivat juuri yli kannattavuusrajan vuosina 2010 ja 2011, muuttuivat negatiivisiksi vuonna 2012 ja laskivat edelleen tutkimusajanjakson aikana. Samanaikaisesti tuotantomäärä, tuotantokapasiteetti, työllisyys ja markkinaosuudet pienenivät tuetun tuonnin aiheuttaman paineen vaikutuksesta.

(155) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

E. **SYY-YHTEYS**

(156) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta tullut tuettu tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta tulleen tuetun tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä tuetusta tuonnista johtuvana. Nämä tekijät ovat seuraavat:

a) tuonti muista kolmansista maista

b) unionin tuotannonalan vientitoiminta

c) kulutuksen kehitys

d) kilpailu muiden kalalajien kanssa

e) hallinnollinen ja sääntelystä aiheutuva rasitus, maantieteelliset rajoitukset

f) suurten vähittäismyyjien aiheuttama hintapaine

g) liikainvestoinnit, rahoitusmenot, valuuttakurssivaihtelut ja muusta kuin varsinaisesta toiminnasta aiheutuneet tappiot, jotka liittyvät oikeudenkäynteihin.

1. **Tuetun tuonnin vaikutukset**

(157) Todetakseen syy-yhteyden tarkasteltavana olevan tuotteen Turkista tapahtuneen tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä komissio analysoi tuetun tuonnin määrän ja hintatason sekä sen, missä määrin ne olisivat voineet aiheuttaa unionin tuotannonalalle koituneen merkittävän vahingon.

(158) Tutkimuksessa kävi ilmi, että asianomaisesta maasta tapahtuneen tuetun tuonnin määrä lähes kaksinkertaistui tarkastelujaksolla. Tämän tuloksena markkinaosuus kasvoi 8 prosenttiyksikköä, sillä vuonna 2010 osuus oli 9 prosenttia ja tutkimusajanjaksolla se nousi 17 prosenttiin. Tämä tapahtui kulutuksen laskevasta suuntauksesta huolimatta. Samanaikaisesti unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 8 prosenttiyksikköä.

(159) Tuetun tuonnin keskihinnat kasvoivat 5 prosenttia vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämä kasvu johtui yleisestä tuotantokustannusten noususta. Tuontihinnat pysyivät kuitenkin huomattavasti alhaisemmalla tasolla kuin unionin tuotannonalan hinnat. Tuetun tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat, ja tutkimusajanjakson aikana keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli 9 prosenttia. Kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen tuetun tuonnin lisääntyminen, joka aiheutti huomattavia hintapaineita unionin markkinoilla, unionin tuotannonala ei voinut samanaikaisesti nostaa myyntihintojaan niin paljon, että ne olisivat voineet kattaa tuotannonalan kasvaneet tuotantokustannukset, eikä missään tapauksessa Turkin tuetun tuonnin hintoja korkeammiksi.

(160) Havaittiin, että Turkista tulevan tuetun tuonnin lisääntyminen ja sen markkinaosuuden kasvu tapahtuivat selvästi samaan aikaan kuin unionin tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen, tuotantomäärien, tuotantokapasiteetin ja työllisyyden lasku sekä kannattavuuden, kassavirran ja sijoitetun pääoman tuoton laskusuuntaus. Näin ollen tuetun tuonnin katsottiin aiheuttavan painetta unionin tuotannonalalle, mikä puolestaan johti siihen, ettei tuotannonala pystynyt nostamaan myyntihintojaan kustannusten mukaisesti, samoin kuin markkinaosuuden pienenemiseen sekä taloudellisen ja rahoituksellisen tilanteen yleiseen heikkenemiseen.

(161) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen täytyi johtua Turkista tulleen tuetun tuonnin kasvusta ja että tällä tuonnilla oli ratkaiseva rooli unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syntymisessä.

2. **Muiden tekijöiden vaikutukset**

2.1 *Kolmansista maista tuleva tuonti*

(162) Muista kolmansista maista (Chile, Norja, Bosnia ja Hertsegovina ym.) tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti kolmansista maista

Maa		2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kaikki kolmannet maat yhteensä asianomaista maata lukuun ottamatta	Määrä (kg WFE)	4 412 967	5 981 471	4 807 938	4 370 106
	Indeksi	*100*	*136*	*109*	*99*
	Markkinaosuus	2,4 %	3,3 %	2,8 %	2,7 %
	Indeksi	*100*	*135*	*115*	*112*
	Keskihinta (EUR/kg WFE)	2,63	2,85	2,80	2,94
	Indeksi	*100*	*108*	*106*	*112*

Lähde: Eurostat

(163) Kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä oli alhaisella tasolla ja jopa väheni hieman tarkastelujakson aikana. Se kasvoi vuosien 2010 ja 2011 välisenä aikana, mutta laski tämän jälkeen ja oli tutkimusajanjakson aikana hieman pienempi kuin tarkastelujakson alussa vuonna 2010. Markkinaosuus noudatti samanlaista suuntausta. Se kasvoi vuosien 2010 ja 2011 välisenä aikana mutta väheni jälleen vuonna 2012 ja tutkimusajanjakson aikana. Kaiken kaikkiaan muiden kolmansien maiden markkinaosuus kasvoi hieman (2,4 %:sta 2,7 %:iin) tarkastelujaksolla. Samanaikaisesti Turkista tuleva tuonti oli paljon suurempaa sekä määrän että markkinaosuuden suhteen, ja sen suuntaus oli jatkuvasti kasvava.

(164) Keskimääräiset tuontihinnat kasvoivat tarkastelujakson aikana. Keskimääräiset tuontihinnat kasvoivat yhteensä 12 prosenttia tarkastelujakson aikana. Muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat olivat alhaisemmat kuin otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat mutta korkeammat kuin Turkista tulevan tuonnin hinnat, lukuun ottamatta vuotta 2012, jolloin ne olivat hieman alhaisemmat.

(165) Kun otetaan huomioon kaikkien muiden kolmansien maiden vähäiset ja vakaat tuontimäärät sekä pienet ja melko vakaat markkinaosuudet ja niiden hintataso, joka noudatteli unionin yleistä hintatasoa, komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että muista kolmansista maista tuleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

2.2 *Unionin tuotannonalan vientitoiminta*

(166) Unionin tuotannonalan viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Unionin tuotannonalan vientitoiminta

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (kg WFE)	4 969 401	5 456 712	5 282 624	6 220 849
Indeksi	*100*	*110*	*106*	*125*
Keskihinta (EUR/kg WFE)	4,08	4,60	4,13	4,16
Indeksi	*100*	*113*	*101*	*102*

Lähde: Eurostat

(167) Unionin tuotannonalan vientimyynti kasvoi 25 prosenttia tarkastelujakson aikana. Unionin markkinat ovat kuitenkin unionin tuotannonalan tärkeimmät markkinat, ja sen vienti oli vain noin 3 prosenttia sen tuotannosta vuosina 2010–2011 ja noin 5 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan vientihinnat olivat noin 30 prosenttia korkeammat kuin sen keskimääräiset myyntihinnat unionissa, eli vientimyynti tuotti suurempia voittoja kuin myynti unionin markkinoilla.

(168) Tämän perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalan vientitoiminta ei poistanut syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

2.3 *Kulutuksen kehitys*

(169) Unionin kulutus pysyi vakaana vuosina 2010–2011 ja laski 12 prosenttia vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana; kokonaisuudessaan se laski 12 prosenttia. Vaikka kulutus laski, Turkista tuleva tuettu tuonti onnistui kasvattamaan markkinaosuuttaan 8 prosenttiyksikköä eli 95 prosenttia, kun taas unionin tuotannonala

menetti markkinaosuuttaan samaiset 8 prosenttiyksikköä. Tämän vuoksi unionin tuotannonalan myyntimäärän ja markkinaosuuden pienenemistä ei voitu selittää pelkästään kulutuksen yleisellä vähenemisellä. Näin ollen tuetun tuonnin jatkuva lisääntyminen supistuvilla markkinoilla hinnoilla, jotka alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla, aiheutti itsenäisesti vahinkoa, ja se oli ratkaisevassa asemassa johdantoosan 160 kappaleessa kuvatulla tavalla.

(170) Tällä perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että kulutuksen väheneminen, vaikka se olisikin saattanut vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ei kuitenkaan yksin voinut olla selityksenä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon eikä näin ollen voinut poistaa syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

2.4 *Kilpailu muiden kalalajien kanssa*

(171) Egeanmeren viejien järjestö väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli kilpailu muiden kalalajien, kuten pangasiuksen sekä isokokoisen taimenen ja lohen kanssa.

(172) Siltä osin kuin on kyse pangasiuksesta, sen tuonti väheni noin 24 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti sen sijaan lisääntyi samana ajanjaksona.

(173) Muiden kalalajien osalta on huomattava, että isokokoinen taimen ja lohi ovat käytettävissä olevien tietojen mukaan (julkisesti saatavilla oleva Kööpenhaminan yliopiston Fødevareøkonomisk Institutin tutkimus ([1])) toisensa korvaavia tuotteita, jotka kilpailevat samalla markkinasegmentillä. Tämän tutkimuksen kohteena olevaa kirjolohta sen sijaan myydään eri markkinasegmenteillä, ja isokokoisen taimenen tai lohen hinta ja tämän tutkimuksen kohteena olevan kirjolohen hinta eivät korreloi suoraan keskenään.

(174) Tämän perusteella kyseiset väitteet olisi hylättävä.

(175) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että kilpailu muiden kalalajien kanssa ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

2.5 *Hallinnollinen ja sääntelystä aiheutuva rasitus, maantieteelliset rajoitukset*

(176) Egeanmeren viejien järjestö väitti myös, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä olivat hallinnollinen ja sääntelystä aiheutuva rasitus sekä tiettyjen maantieteellisten alueiden käyttöä vesiviljelyyn koskevat rajoitukset.

(177) Väitettyä syy-yhteyttä mainittujen hallinnollisten ja sääntelyyn liittyvien vaatimusten sekä vahingon välillä ei perusteltu. Ei osoitettu muun muassa sitä, että hallinnolliset ja sääntelylliset puitteet tai vesiviljelyyn käytettävissä olevia alueita koskevat maantieteelliset rajoitukset olisivat muuttuneet tarkastelujakson aikana sellaisella tavalla, joka olisi voinut aiheuttaa vahingon. Itse asiassa mainitut seikat ainoastaan kuvailevat unionin vesiviljelyalan yleistä taloudellista ja sääntelyllistä ympäristöä, eivätkä ne voi selittää unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemistä tarkastelujakson aikana. Tästä syystä kyseinen väite on hylättävä.

(178) Tämän perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että väitetyt hallinnollinen ja sääntelystä aiheutuva rasitus ja maantieteelliset rajoitukset eivät poistaneet syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

2.6 *Suurten vähittäismyyjien aiheuttama hintapaine*

(179) Egeanmeren viejien järjestö ja yksi otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista väittivät, että unionin suurilla vähittäismyyjillä on vahva neuvotteluasema ja että unionin tuottajien kärsimä vahinko johtui näiden vähittäismyyjien aiheuttamasta hintapaineesta eikä Turkista tulevasta tuonnista.

([1]) Nielsen, M., Jensen, C. L., Nielsen, R., Petersen, C. S., & Ravensbeck, L. (2008). Globale markedsmodeller for laksefisk, fiskemel og olie, herunder data for engroshandel. København: Museum Tusculanum. (Rapport/Fødevareøkonomisk Institut; Nr. 198). http://curis.ku.dk/ws/files/44694071/Rapport_198.pdf

(180) Yksikään suurista vähittäismyyjistä ei ilmoittautunut eikä toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Joka tapauksessa Turkista tulevan tuonnin hintoja tuettiin, ja ne olivat unionin tuotannonalan hintoja alemmat koko tarkastelujakson ajan. Tutkimusajanjakson aikana hinnan alittavuuden marginaalit olivat 5–18 prosenttia. Tällaisessa tilanteessa väitetty suurten vähittäismyyjien aiheuttama hintapaine ei voisi mitenkään selittää taloudellisen ja rahoituksellisen tilanteen yleistä heikkenemistä eikä etenkään markkinaosuuden menetystä, vaan sillä olisi voinut olla vain vähäinen vaikutus — jos sitäkään — aiheutuneeseen vahinkoon.

(181) Tämän perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että suurten vähittäismyyjien mahdollisesti aiheuttama hintapaine ei voinut poistaa syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

2.7 *Liikainvestoinnit, rahoitusmenot, valuuttakurssivaihtelut ja muusta kuin varsinaisesta toiminnasta aiheutuneet tappiot, jotka liittyvät oikeudenkäynteihin*

(182) Egeanmeren viejien järjestö väitti, että ainakin tiettyjen unionin tuottajien tuloksen heikkeneminen johtui pikemminkin liikainvestoinneista kuin Turkista tulevasta tuonnista. Sama osapuoli väitti vielä, että unionin tuotannonalan kannattavuuden heikkeneminen johtui osittain rahoitusmenojen kasvusta, valuuttakurssivaihteluista ja oikeudenkäynneistä aiheutuneista kustannuksista.

(183) Liikainvestointeja ja oikeudenkäynneistä aiheutuneita kustannuksia koskevia väitteitä ei perusteltu. Tutkimuksessa tehdyt havainnot eivät myöskään tukeneet väitettä siitä, että näillä tekijöillä olisi ollut merkittävä vaikutus otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuteen.

(184) Rahoitusmenojen kasvua ja valuuttakurssivaihteluja koskevia väitteitä ei tarkennettu eikä perusteltu millään tavalla. Tutkimuksessa tehdyt havainnot eivät myöskään tukeneet väitettä siitä, että näillä tekijöillä olisi ollut jotakin vaikutusta otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuteen.

(185) Nämä väitteet olisi näin ollen hylättävä.

(186) Näillä perusteilla komissio katsoi tässä vaiheessa, että väitetyt liikainvestoinnit, rahoitusmenot, valuuttakurssivaihtelut ja muusta kuin varsinaisesta toiminnasta aiheutuneet tappiot, jotka liittyvät oikeudenkäynteihin, eivät vaikuttaneet aiheutuneeseen vahinkoon, eivätkä ne näin ollen voineet poistaa syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(187) Edellä oleva tarkastelu on osoittanut, että asianomaisesta maasta tulevan tuetun tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti. Tällaisen tuonnin, jonka hinnat alittivat unionin myyntihinnat, kasvu johti unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen. Tämän perusteella tultiin siihen johtopäätökseen, että Turkista tuleva tuonti vaikutti ratkaisevasti unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(188) Myös muita tekijöitä, jotka olisivat voineet aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, tarkasteltiin. Tässä suhteessa todettiin, etteivät tuonti muista kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitoiminta, kilpailu muiden kalalajien kanssa, hallinnollinen ja sääntelystä aiheutuva rasitus, maantieteelliset rajoitukset, liikainvestoinnit, rahoitusmenot, valuuttakurssivaihtelut eivätkä muusta kuin varsinaisesta toiminnasta aiheutuneet tappiot, jotka liittyivät oikeudenkäynteihin, vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Muut tekijät, kuten unionin kulutuksen kehitys ja suurten vähittäismyyjien aiheuttama hintapaine saattoivat vaikuttaa aiheutuneeseen vahinkoon, mutta ne eivät voineet poistaa todettua syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen vahingon väliltä.

(189) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli asianomaisesta maasta tuleva tuettu tuonti eivätkä muut tekijät poistaneet tätä syy-yhteyttä. Vahinko koostuu muun muassa tuotannon ja tuotantokapasiteetin, myyntimäärän, markkinaosuuden ja työllisyyden vähenemisestä, ja lisäksi voitto ja investointien tuotto muuttuivat negatiivisiksi tarkastelujakson aikana.

F. **UNIONIN ETU**

(190) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta toimenpiteiden käyttöönoton unionin edun vastaiseksi tässä tapauksessa siitä huolimatta, että vahinkoa aiheuttavan tuetun tuonnin esiintyminen on määritetty. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(191) Tutkimuksen mukaan unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Turkista tulleesta tuetusta tuonnista.

(192) Toimenpiteiden käyttöönotto palauttaisi markkinoille terveen kilpailun. Unionin tuotannonalan taloudellisen suorituskyvyn indikaattorien laskusuuntaus johtuu tuotannonalan vaikeudesta kilpailla asianomaisesta maasta tulevan tuetun tuonnin kanssa. Tasoitustullien käyttöönotto asettaisi näin ollen unionin tuotannonalan asemaan, jossa se voisi korottaa hintojaan tuotantokustannusten kattamiseksi ja lisätä markkinaosuuttaan, työllisyyttä ja tuotantoa sekä parantaa taloudellista suorituskykyään koskevia indikaattoreita, kuten kannattavuutta, kassavirtaa ja investointien tuottoa.

(193) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, Turkista tulevan tuonnin aiheuttama hintapaine todennäköisesti jatkuu, mikä lisää entisestään kielteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalan kannattavuuteen. Tilanteen heikkeneminen edelleen johtaisi lopulta tuotannon supistamiseen entisestään ja useampien tuotantolaitosten sulkemiseen, mikä uhkaisi unionin työllisyyttä ja investointeja.

(194) Tämän perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto on unionin tuotannonalan edun mukaista.

2. **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(195) Vireillepanoilmoituksessa komissio kehotti tuojia ja niitä edustavia järjestöjä ilmoittautumaan. Kuten edellä johdanto-osan 12 kappaleessa todetaan, kolme yritystä ilmoittautui vastaamalla etuyhteydettömille tuojille tarkoitettuun otantalomakkeeseen. Näin ollen kyselylomakkeet lähetettiin kaikille kolmelle ilmoittautuneelle yritykselle, mutta ainoastaan yksi niistä vastasi. Vastauksesta kävi ilmi, että vaikka tämä osapuoli oli tuonut vähäisen määrän kirjolohta tutkimusajanjakson aikana, se ei yleensä tuonut kirjolohta vaan muita kalatuotteita. Tämän yrityksen tuoman kirjolohen määrä ei ollut riittävää, jotta sitä olisi voitu pitää yleisesti edustavana.

(196) Myöhemmässä vaiheessa ilmoittautui eräs toinen tuoja, joka ei kuitenkaan vastannut kyselylomakkeeseen. Kyseinen tuoja väitti, että Turkista tulevaa kirjolohta koskevien tullien käyttöönotto keskeyttäisi sen tuontitoiminnan, mutta ei kuitenkaan tarkentanut tätä väitettä eikä toimittanut mitään tietoja, jotka ovat olennaisia arvioitaessa tulleista mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia sen liiketoimintaan, kuten kannattavuuteen, tuontiin ja jälleenmyyntihintoihin.

(197) Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että tasoitustullien käyttöönotto vaikuttaa etuyhteydettömiin tuojiin, mutta tällaisten tullien tarkoituksena on palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoilla. Myös muita hankintalähteitä on olemassa, ja unionin tuojien olisi pystyttävä vaihtamaan hankintalähteitään vastauksena tullien käyttöönottoon. Kaiken kaikkiaan tutkimuksessa ei käynyt ilmi, että unionin etuyhteydettömille tuojille/kauppiaille aiheutuisi tullien käyttöönotosta merkittäviä kielteisiä vaikutuksia.

(198) Edellä todetun perusteella ja koska etuyhteydettömiltä tuojilta/kauppiailta ei saatu muita tietoja, komissio katsoi tässä vaiheessa, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi yleisesti merkittävää kielteistä vaikutusta etuyhteydettömiin tuojiin/kauppiaisiin.

3. **Käyttäjien, kuluttajien ja toimittajien etu**

(199) Vireillepanoilmoituksessa komissio kehotti käyttäjiä ja niitä edustavia järjestöjä sekä kuluttajia edustavia järjestöjä ilmoittautumaan. Lisäksi komissio otti yhteyttä kaikkiin tiedossa oleviin asiaankuuluviin osapuoliin. Yksikään näistä osapuolista ei kuitenkaan ilmoittautunut.

(200) Vireillepanoilmoituksessa mainitun määräajan päättymisen jälkeen ilmoittautui kaksi osapuolta, jotka ilmoittivat olevansa turkkilaisten kirjolohen tuottajien/jalostajien laitetoimittajia.

(201) Toinen osapuolista väitti, että tullien käyttöönotto nostaisi loppukuluttajien maksettavaksi tulevia hintoja. Kyseinen osapuoli ei kuitenkaan perustellut tätä väitettä. Tutkimuksessa ei käynyt ilmi, että loppukuluttajille aiheutuisi tullien käyttöönotosta merkittäviä kielteisiä vaikutuksia. Kuten edellä mainittiin, kuluttajajärjestöt eivät toimineet yhteistyössä eivätkä toimittanut mitään tietoja, joiden perusteella toimenpiteiden vaikutusta olisi voitu arvioida yksityiskohtaisesti. Vaikka tasoitustullit voivat vaikuttaa tuontihintoihin, tällainen mahdollinen hinnannousu saattaa joka tapauksessa ainakin osittain tasoittua jakeluketjussa, ja loppukuluttajalle aiheutuva hinnankorotus ei siksi välttämättä ole merkittävä kuluttajien tasolla.

(202) Lisäksi on otettava huomioon, että tasoitustullien tarkoituksena on palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoilla mutta ei rajoittaa kohtuuhintaisten tuotteiden tuontia unioniin.

(203) Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat sekä se, että käyttäjät ja kuluttajien järjestöt eivät osallistuneet yhteistyöhön tutkimuksessa, ja erityisesti toimenpiteiden taso, komissio katsoi tässä vaiheessa, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei kaiken kaikkiaan olisi merkittävää kielteistä vaikutusta käyttäjiin, kuluttajiin tai toimittajiin.

4. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(204) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli siihen johtopäätökseen, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Turkista tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa.

G. **VÄLIAIKAISET TASOITUSTOIMENPITEET**

(205) Tuettua tuontia, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset tasoitustoimenpiteet, jotta tuetusta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

1. **Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)**

(206) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio määritti ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.

(207) Aiheutuva vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman tuetun tuonnin vaikutusta.

(208) Turkista tuleva tuonti alkoi lisääntyä merkittävässä määrin pääasiassa vuonna 2008 eli ennen tarkastelujaksoa. Unionin tuotannonalan tarkastelujakson alussa vuonna 2010 saavuttaman kannattavuuden tason ei sen vuoksi katsottu olevan edustava. Koska Turkista tulevan tuonnin aiheuttama paine ei ennen vuotta 2008 ollut merkittävää unionin markkinoilla, katsottiin, että ennen kyseistä vuotta saadut voittomarginaalit voisivat olla kohtuullisia. Valituksen tietojen perusteella Tanskan kirjolohentuotantoalan vuosina 2006 ja 2007 saama voittomarginaali keskimäärin saavutti tai ylitti 12 prosentin tason. Näin ollen tässä vaiheessa katsottiin, että voittomarginaalia, joka on 12 prosenttia liikevaihdosta, voitaisiin pitää sellaisena sopivana tasona, jonka unionin tuotannonalan voitiin odottaa saavuttavan ilman vahinkoa aiheuttavaa tuettua tuontia.

(209) Egeanmeren viejien järjestö ja yksi vientiä harjoittava tuottaja olivat sitä mieltä, että tavoitevoiton olisi oltava pienempi kuin 12 prosenttia sillä perusteella, että i) aiemmissa tutkimuksissa (lohi, isokokoinen kirjolohi) käytetyt tavoitevoitot olivat pienemmät, ii) unionin tuotannonalan tarkastelujakson alussa saama tosiasiallinen voittomarginaali oli myös pienempi ja iii) 12 prosentin voittomarginaali koskee ainoastaan Tanskan kirjolohentuotantoalaa eikä unionin tuotannonalaa kokonaisuudessaan eikä siis ollut edustava. Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että olisi käytettävä 3 prosentin voittomarginaalia, sillä tuo voitto vastaa koko elintarviketeollisuuden keskimääräistä voittomarginaalia.

(210) Siltä osin kuin on kyse isokokoista taimenta ja lohta koskeviin tutkimuksiin vertaamisesta, on todettava, että jokaisen tutkimuksen päätelmät on tehtävä sitä koskevien tosiseikkojen perusteella. Tässä tapauksessa kyseessä olevan tutkimuksen asiakirja-aineistossa todettiin olevan riittävästi tietoja, ja näin ollen käytettiin niitä.

(211) Lisäksi tavoitevoiton samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla olisi oltava sellainen, että tämäntyyppinen tuotannonala voisi kohtuudella saada sen tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman tuetun tuonnin vaikutusta. Kun otetaan huomioon, että tuettua tuontia esiintyi tarkastelujakson aikana ja jopa ennen sitä huomattavissa määrin, ei voitu katsoa, että kilpailutilanne oli tavanomainen. Edellä mainittuun 12 prosentin voittoon päästiin tilanteessa, jossa unionin markkinoille ei tullut merkittävästi tuontia Turkista, ja tässä vaiheessa sen katsottiin olevan kohtuullinen tavoitevoitto kyseessä olevassa tapauksessa vallitsevissa olosuhteissa.

(212) Tanskan kirjolohentuotantoalan katsottiin olevan riittävän edustava unionin markkinoiden osalta, sillä Tanska oli yksi tärkeimmistä kirjolohen tuottajamaista unionissa. Sitä käytettiin tavoitevoiton määrittämisessä, koska muita tietoja ei kyseisessä vaiheessa ollut käytettävissä.

(213) Väitettä, jonka mukaan elintarviketeollisuuden yleinen voittomarginaali oli paljon alhaisempi, ei ollut perusteltu. Komissio katsoi, että Tanskan kirjolohentuotantoalan toteutuneessa voittomarginaalissa näkyisivät joka tapauksessa paremmin tämän tuotannonalan erityspiirteet, joten se olisi tähän tarkoitukseen sopivampi. Elintarviketeollisuus muodostuu erilaisista alaluokista eri markkinasegmenteillä, ja niillä vallitsevat erilaiset markkinaolosuhteet, joita ei välttämättä voi soveltaa kirjolohentuotantoalaan.

(214) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että oli kohtuullista käyttää tavoitevoittomarginaalia, jonka määrä oli 12 prosenttia liikevaihdosta.

(215) Tämän perusteella komissio laski unionin tuotannonalalle samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan vähentämällä unionin myyntihinnoista tutkimusajanjaksolla toteutuneen voittomarginaalin ja korvaamalla sen 12 prosentin voittomarginaalilla.

(216) Sen jälkeen komissio määritti vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä otokseen valittujen turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

(217) Vahingon korjaava taso määritellään ”liitteessä I mainittujen yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva tukimarginaali (katso johdanto-osan 96 ja 97 kappale).

2. **Väliaikaiset toimenpiteet**

(218) Turkista peräisin olevan kirjolohen (*Oncorhynchus mykiss*), elävänä, kappalepaino enintään 1,2 kg, tai tuoreena, jäähdytettynä, jäädytettynä ja/tai savustettuna joko kokonaisina kaloina tai päättömänä tai fileinä, tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset tasoitustullit perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja tukimarginaaleja. Tullien määrä olisi asetettava tukimarginaaleista alemman suuruiseksi.

(219) Edellä esitetyn perusteella väliaikaisen tasoitustullin määrät ovat CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

Yritys	Tukimarginaali	Vahinkomarginaali	Tasoitustulli
GMS	7,0 %	27 %	7,0 %
Kilic	9,7 %	41 %	9,7 %
Özpekler	7,1 %	26 %	7,1 %
Ternaeben	9,5 %	20 %	9,5 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	8,2 %	26 %	8,2 %
Kaikki muut yritykset	9,7 %	41 %	9,7 %

(220) Edellä esitetyt tasoitustoimenpiteet vahvistetaan arvotullien muodossa eli suhteessa tuonnin arvoon.

(221) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset tasoitustullit määritettiin kyseessä olevan tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastivat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin.

(222) Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä tasoitustulleja.

(223) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten tasoitustullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([1]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(224) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten tasoitustullien asianmukainen soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä tasoitustullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on oltava liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukainen. Tuontitavaroista, joiden mukana ei ole tällaista kauppalaskua, olisi kannettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettava tasoitustulli.

(225) Tasoitustullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa jäännöstullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, joilla ei ollut unioniin suuntautuvaa vientiä tutkimusajanjakson aikana.

H. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(226) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulemista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgia.

(227) Väliaikaisten tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen tasoitustulli tuotaessa Turkista peräisin olevaa kirjolohta (*Oncorhynchus mykiss*):

— elävänä, kappalepaino enintään 1,2 kg, tai

— tuoreena, jäähdytettynä, jäädytettynä ja/tai savustettuna:

— joko kokonaisina kaloina (päineen), kiduksineen tai ilman kiduksia, perattuna tai perkaamattomana, kappalepaino enintään 1,2 kg, tai

— päättömänä, kiduksineen tai ilman kiduksia, perattuna tai perkaamattomana, kappalepaino enintään 1 kg, tai

— fileinä, kappalepaino enintään 400 grammaa,

joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 ja ex 0305 43 00 (Taric-koodit 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 ja 0305 43 00 11).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen tasoitustulli on seuraavien yritysten tuottamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Väliaikainen tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd Şti — Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti — GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti — Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim Ihracat Ithalat AŞ — Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd Şti — Hakan Komandit Şirketi — İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur.Inş.Paz.Ihr.Ltd.Şti — Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti — Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd Şti	7,0 %	B964
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	9,7 %	B965
Özpekler İnşaat Taahhüd Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	7,1 %	B966
Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ithalat ve Ihracat Sanayi Ticaret AŞ	9,5 %	B967
Liitteessä I mainitut yritykset	8,2 %	
Kaikki muut yritykset	9,7 %	B999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritettyjen yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, joka täyttää liitteessä II säädetyt vaatimukset. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää, että komissio kuulee niitä suullisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 597/2009 30 artiklan soveltamista.

2. Kyseiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 597/2009 31 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulopäivästä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklaa sovelletaan neljän kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE I

Yhteistyössä toimineet turkkilaiset otoksen ulkopuoliset vientiä harjoittavat tuottajat, joille ei myönnetty yksilöllistä tarkastelua:

Nimi	Taric-lisäkoodi
Abalıoğlu Yem-Soya ve Tekstil San. A.Ş.	B968
Ada Su Ürünleri Turizm İnşaat ve Ticaret Ltd Şti.	B969
Ahmet Aydeniz Gıda San. ve Tic. A.Ş.	B970
Alba Lojistik İhracat İthalat Ltd Şti.	B971
Alba Su Ürünleri A.Ş.	B972
Alfam Su Ürünleri A.Ş.	B973
Alima Su Ürünleri ve Gida San. Tic. A.Ş.	B974
Alka Su Ürünleri A.Ş.	B975
Azer Altin Su Ürünleri	B976
Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi San ve Tic. A.Ş.	B977
Çamlı Yem Besicilik Sanayii ve Ticaret A.Ş	B978
Çirçir Su Ürünleri Ltd Şti.	B979
Ipaş Su Ürünleri A.Ş.	B980
Kemal Balıkçılık Ihr. Ltd Şti.	B981
Liman Entegre Balıkçılık San ve Tic. Ltd Şti.	B982
Miray Su Ürünleri	B983
Önder Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd Şti.	B984
Penta Su Ürünleri Üretim ve Sanayi Tic. A.Ş.	B985
Tai Su Ürünleri Ltd Şti.	B986
TSM Deniz Ürünleri San. Tic. A.Ş.	B987
Ugurlu Balık A.Ş.	B988
Yaşar Dış Tic. A.Ş.	B989

LIITE II

Asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun pätevään kauppalaskuun on sisällyttävä seuraavat:

1. Kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön nimi ja tehtävänimike.
2. Seuraava vakuutus:

   ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn kirjolohen on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), Turkki. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”
3. Päiväys ja kauppalaskun laatineen yksikön asiasta vastaavan henkilön allekirjoitus.